

Dokument »På väg mot 100-årsjubileet«

Mellan 2028 och 2030 kommer Opus Dei att fira hundraårsjubileet av sitt grundande. Som en del av förberedelserna för detta jubileum publiceras dokumentet "På väg mot hundraårsjubileet". Med utgångspunkt i de gångna 100 åren framläggs i dokumentet några idéer om hur Opus Deis karisma ska kunna fortsätta ge liv åt kyrkan och samhället. Dessa idéer är tänkta att användas som ett reflektionsmaterial för Opus

Deis trogna och prelaturens vänner.

2024-01-14

Den 15 november kallade fadern Opus Deis trogna och dess vänner att delta i förberedelserna inför de regionmöten som skall hållas på temat: Vägen mot Verkets hundraårsjubileum. Fördjupa vår karisma och förnya vår önskan att tjäna Gud, kyrkan och samhället.

[1]

► Dokumentet i PDF-format A4

► Dokumentet som e-bok

Betydelsen av den dag som närmar sig inbjuder oss att ställa frågan hur vi ska möta dagens utmaningar utifrån Opus Deis anda: Överallt vill vi fira Verkets hundraårsjubileum genom att blicka framåt.

”Hundraårsfirandet” skriver Fadern ”varar mellan den 2 oktober 2028 och den 14 februari 2030, då vi firar hundraårsdagen av inledandet av arbetet med kvinnor i Verket. Firandet kommer alltså att innesluta två datum och visa på den enhet som finns (...). Jag vill att vi alla bidrar till förberedelserna.” (Faderns meddelande, 10/6 2021). För oss som är en del av Verkets familj kommer det att vara ett tillfälle att i ljuset av tron och Herrens nåd fördjupa oss i storheten i Guds kärlek, som har kallat oss personligen, och i skönheten i Verkets uppdrag att tjäna kyrkan och samhället.

Det här dokumentet innehåller några idéer som kan inspirera till reflektion över hundraårsjubileet, den öppna dörren till det andra århundradet i Opus Deis historia. Det är avsett att stimulera oss alla till att bidra med förslag och erfarenheter som sedan kommer att studeras under de regionala arbetsveckorna. Slutsatserna från arbetsveckorna kommer att bli ett viktigt referensmaterial för den ordinarie generalkongressen 2025, och kommer också vara en vägvisare för förberedelserna inför hundraårsjubileet.

Långt mer än att planera några festliga evenemang är förberedelserna inför hundraårsjubileet avsedda att skapa en rörelse av fördjupning som kommer att hjälpa oss att förstå, förkroppsliga och kommunicera vår anda ännu bättre, till tjänst för kyrkan och för alla män och kvinnor.

Hundraårsjubileet ger oss framför allt en ny möjlighet att återupptäcka kärnan i vår existens: Guds kärlek till var och en av oss, han som kallar oss i sin Son, med den Helige Andens gåva, till att vara hans barn. Fadern påminde oss återigen för några år sedan: **"En kristens trohet är *en tacksam trohet*, eftersom vi inte är trogna en idé, utan en person: Jesus Kristus, vår Herre, som »älskade mig och gav sitt liv för mig« (Gal 2:20). Vi kan alla säga detta om oss själva. Att veta att vi personligen är älskade av Gud leder oss till att älska troget och uthålligt med hans nåd. Att älska med fast hopp om det som Gud kommer att göra i kyrkan och i världen genom var och en av oss, trots att vi är bräckliga."** (Faderns meddelande, 10/10 2017). Därför uppmuntrar jubileumsförberedelserna oss att verkligen, varje dag mer och mer,

vara kontemplativa människor mitt i världen.

Vår tids utmaningar

Hundraårsjubileet, har Fadern också sagt, **”är ett bra tillfälle att reflektera över de utmaningar som Kyrkan och samhället står inför och att fundera på om vi kan bidra med något”** (Faderns meddelande, 10/6 2021). Den helige Josemaría uppmanade oss ”att lidelsefullt älska världen”. Han syftade på den verkliga värld som vi lever i, med dess enorma möjligheter och dess uppslitande motsättningar. Världen är en levande verklighet som utvecklas och förändras. ”Varje generation kristna måste återlösa och helga sin egen tid.” (*När Kristus går förbi*, nr. 132). Att älska världen förutsätter att man känner och förstår den. I linje med detta uppmuntrar hundraårsjubileet oss att reflektera över den tid och det

samhälle vi lever i för att belysa dem med Evangeliets ljus.

Opus Deis karisma verkar idag i miljöer som i många avseenden inte är desamma som för hundra år sedan. ”Historiska förändringar – med de omvälvningar de kan medföra i samhället – kan göra att det som var rättvist och gott vid en viss tidpunkt upphör att vara det. Det är därför som ni alltid skall ägna er åt den konstruktiva kritik, som gör det omöjligt för den förlamande och förödande trögheten att få fäste.”(Den helige Josemaría, *Brev* nr 29, nr 18). Samtidigt som utmaningarna ser olika ut under olika tider, kommer nya generationerna av dem som förkroppsligar Opus Deis anda, som kan ge aktuella och livgivande svar med samma styrka som de första i verket hade.

Därför ämnar vi reflektera över det rådande läget när det kommer till arbete, familj, relationer, kultur, rättvisa och fred, alla områden som vi är kallade att helga. Men också över teman som under de senaste åren har fått särskild uppmärksamhet och som präglar våra samhällen och som sannolikt kommer att vara relevanta under de kommande decennierna. Det handlar om att bättre förstå, med ett Guds barns blick, hur den värld som vi älskar och vill tjäna ser ut och vad den behöver, det vill säga att upptäcka allt det goda som omger oss och samtidigt se alla de aspekter som inte är i överensstämmelse med människovärdet. Med den helige Josemarías ord gäller det att fråga sig hur vi kan förbli mottagliga för allt gott, med ”en positiv och öppen attityd när det kommer till aktuella förändringar av sociala strukturer och levnadsformer”(Plogfåran, nr. 428) eller, med andra ord, hur man

kan förverkliga och öka viljan att föra ut Kristi budskap till alla miljöer, till alla de människor som behöver det.

Vi behöver också reflektera över utmaningar som Kyrkan såväl som vi själva står inför: sekularisering och hur vi kan förkunna Guds kärlek i dag, lekmannens och familjens roll i evangelisationen, dynamiken mellan tradition och förnyelse, enhet och dialog samt utmaningarna med den kyrkliga gemenskapen. Den karisma som den helige Josemaría fick är inriktad på att ”tjäna kyrkan på samma sätt som kyrkan vill bli tjänad” (Den helige Josemarías ord vid invigningen av Elis Centre, 21/11 1965). För att kunna vara mer tillgängliga för att utföra detta uppdrag behöver vi vara väl insatta i de utmaningar som Kyrkan står inför, i de enskilda länderna såväl som universellt.

Att återupptäcka Andens gåva

I sitt budskap från den 10 juni 2021 föreslår Fadern att förberedelsen inför jubiléet ska vara en tid för reflektion över ”vår identitet, vår historia och vårt uppdrag”, med blicken riktad framåt och med en önskan om personlig förnyelse. Starten för förberedelserna av hundraårsjubiléet råkade sammanfalla med offentliggörandet av *Motu Proprio "Ad charisma tuendum"*, där den Helige Fadern uppmuntrar oss att rikta vår uppmärksamhet mot den gåva som Gud gav den helige Josemaría, för att leva den fullt ut. Påven Franciskus uppmanar oss att ta hand om Opus Deis karisma ”för att främja den evangeliserande verksamhet som bedrivs av dess medlemmar” och på så sätt ”sprida kallelsen till helighet i världen, genom arbetets, familjens och de sociala uppgifternas helgelse”. Det budskap som Gud ville att den

helige Josemaría skulle förmedla har en extraordinär dragningskraft och möjligheter till tillämpning som stimulerar kreativiteten.

När man funderar över vilka texter som kan vara till hjälp i denna förberedande reflektion inför arbetsveckorna, kommer man att tänka på många av den helige Josemarías texter som utvecklar aspekter av Opus Deis karisma. Bland många möjligheter föreslås här tre av hans brev:

Det första är **brev nr 29^[2]**, som riktades till Verkets trogna och deras vänner för att understryka aspekter av uppdraget att helga världen, äktenskapet och familjelivet. Dess innehåll är en uppmaning till alla kristna att tillsammans med Jesus Kristus delta i återlösningen, att inte förbli likgiltiga, att agera som surdeg i degen, att vara ”en surdeg som gudomliggör människor och, genom

att göra dem gudomliga, samtidigt gör dem verkligt mänskliga” (n. 7a).

Det andra är **brev nr 6**^[3], som behandlar olika aspekter av Opus Deis anda. Den helige Josemaría tar upp olika teman vars röda tråd är den specifika anda han förkunnar, med dess rötter i evangeliet och dess likhet med de första kristnas livshållning.

Det tredje är **brev nr 4**^[4], som handlar om kärlek till nästan i förmedlingen av tron. Den helige Josemaría förklarar hur en evangeliserande dialog med män och kvinnor som vill närma sig kyrkans tro bör föras, genom att kombinera en anda av förståelse och respekt för samvetets frihet med trohet mot trons skatt.

Genom att uppmärksamta iaktta vår tids sammanhang och genom att ta in tankarna hos människor i vår närhet, kommer vi få bättre

förutsättningar att hitta adekvata sätt att, med ord och handling, kommunicera det kristna budskapet och Opus Deis anda, som just på grund av sin sekulära karaktär, kan utgöra en bro av dialog i arbetslivet, i familjen, i mellanmännskliga relationer, i närområdet, inom vetenskapen, kulturlivet eller politiken. En utsträckt hand för att kunna möta alla som vill närma sig sanningen, främja människans eller skapelsens värdighet, göra det goda och främja skönheten.

Inför komplexa situationer och snabba förändringar är den helige Augustinus ord fortfarande giltiga: ”De säger att tiderna är dåliga och svåra. Låt oss leva väl så kommer tiderna att bli goda. Vi är tiderna! Tiderna är vad vi är!” (*Serm.* 8, 8). Den första förnyelse vi söker är alltså vår egen, var och en av oss. För att föra världen närmare Gud försöker vi först och främst själva söka denna

närhet: att vara kontemplativa i det vanliga livet

Det förflutna, nuet och framtiden

Firandet av hundraårsjubileet för samman det förflutna, nuet och framtiden; tacksamhet och en bön om förlåtelse och nåd. Som en förberedelse inför år 2000 uppmuntrade påven Johannes Paulus II oss att se på det förflutna med tacksamhet, att leva nuet med entusiasm och att se på framtiden med hopp: ”*Duc in altum!* (ro ut på djupt vatten!)”(Apost. Brev *Novo Millennio Ineunte*, nr. 1). Den salige Álvaro föreslog vid särskilt viktiga årsdagar: «Tack, förlåt mig, hjälp mig mer». Dessa båda uttryck kan tjäna som inspiration för hundraårsjubileet.

Jubileet kommer att bli en period av tacksamhet: ett erkännande av den Guds gåva som Verkets karisma, vår grundares liv och de många

nådegåvor som vi har fått genom åren innebär. Tacksamhet till den helige Josemaría för hans generösa svar på nåden och till alla människor som har ansträngt sig för att ge liv åt Opus Deis anda i sitt eget sammanhang. Och även till alla människor och institutioner som har funnits för oss längs vägen: föräldrar och familjer till verkets medlemmar, de människor som samarbetade med den helige Josemaría, katoliker och icke-katoliker som generöst har hjälpt och hjälper Opus Dei i hela världen. Vi vill särskilt tänka på alla dem som under någon del av sina liv har varit en del av denna familj under de första hundra åren. Vi har ett särskilt band till dem.

Tillsammans med tacksamhet kommer det att vara en period då vi ber om förlåtelse: för personliga och kollektiva begränsningar, för försummelse och för den skada som var och en av oss kan ha orsakat. Åminnelsen av det förflutna innebär

en återupptäckt av karismans
ursprung och väsen, ett erkännande
av dess originalitet och dess värde.
Den innebär även en fördjupning i
historien, i människor och specifika
ögonblick, med deras ljus och deras
skuggor: historien – personlig eller
institutionell – är en del av
identiteten.

Slutligen kommer det att vara en
period av hopp, då vi litar på Guds
nåd och på en kraft och aktualitet i
Opus Deis anda som gör det möjligt
att lysa upp den mest komplexa
verklighet, nu och i framtiden. Vi
förlitar oss på den Helige Andes
kraft, inte på vår egen styrka. På
detta sätt förbereder vi oss också för
det kyrkliga jubileet 2025, det första i
det tredje årtusendet, som har temat
”Hoppets pilgrimer” (Franciskus,
*Brev till msgr. Fisichella för jubileet
2025*, 11 februari 2022).

Denna fördjupning av karisman har en individuell dimension, som rör varje individ, såväl som en institutionell dimension, som rör alla de skiftande initiativ som Verkets medlemmar under årens lopp har tagit med Guds nåd. När det kommer till dessa initiativ är nyckelfrågan huruvida vart och ett av dem har varit drivande i att tillföra ett betydande kristet bidrag inom sitt område: utbildning, hälsa, fattigdomsbekämpning, ungdomsarbete, arbete med familjer, kommunikation osv och därför kan utvecklas med storsinnet, för att fortsätta att sprida evangeliet med bredd och djup. Må var och en av de personer som är involverade i dessa initiativ tänka på ursprunget och lyfta fram de professionella och apostoliska förhoppningar som gav upphov till institutionen för att kunna gå vidare med förnyat engagemang, för att ändra inriktning om de sociala behov som gav upphov

till det har förändrats, eller för att avsluta ett skede för att påbörja ett nytt, som bättre motsvarar de aktuella behoven som finns i kyrkan och samhället.

Denna reflektion är en övning i förnyad förståelse av den egna identiteten och historien, öppenhet och förmåga att förmedla ett narrativ. För att främja denna reflektion är det bra att ta hjälp av återkoppling från anställda, före detta elever, inblandade familjer och även från omgivningen: Man bör lyssna på de olika uppfattningarna och göra sig tillgänglig för samarbete med alla för att tillgodose de lokala behov som finns.

Bland de mest behövande

Det förestående jubileet öppnar upp för en ny möjlighet, säger Fadern, **“att upptäcka Guds kärlek i våra liv och att ta den till andra, särskilt**

till dem som behöver det allra mest” (*Meddelande*, 10/6 2021)

Vi möter Kristus i det uppenbarade Ordet, i sakramenten och i andra människor. Påven Franciskus har sagt följande om de fattiga: ”Vi är kallade att upptäcka Kristus i dem, att tala för deras sak men också till att vara deras vänner, att lyssna på dem, att vara deras röst och att ta emot den hemlighetsfulla visdom som Gud vill förmedla till oss genom dem” (Exhort. ap. *Evangelii Gaudium*, n. 198). Den helige Josemaría brukade påminna om att han fann styrkan att föra Opus Dei framåt hos de fattiga och sjuka, och han räknade deras förbön som den mest värdefulla.

Oavsett vår situation kommer vi alltid att ha behövande människor omkring oss. Den kärlek som får oss att möta varandra är intimt förknippad med insikten om att var

och en av oss behöver Gud och andra samt med strävan att frigöra oss från det som begränsar oss till enbart personliga intressen. Fattigdomen påminner oss om att våra skatter finns i Gud och i våra mellanmänniskliga relationer, och att vi alla för att kunna leva ett generöst och glädjefyllt liv måste hitta ett verkligt sätt att i vårt konsumtionssamhälle stå fria i förhållande till materiella tillgångar. Denna personliga erfarenhet kommer att rena vår blick så att vi kan upptäcka den andre, som den helige Josemaría brukade säga: ”De fattiga – sade den där vännen till oss – är min bästa andliga läsning och det huvudsakliga föremålet för mina böner. Det gör mig ont om dem och det gör mig ont om Kristus som är i dem. Och eftersom det gör mig ont, förstår jag att jag älskar såväl honom som dem.” (*Plogfåran*, nr. 827)

Genom vårt yrkesarbete – genom vårt vardagliga liv – kan vi bidra till att sprida Guds kärlek till dem som behöver den mest. Familjelivet, arbetslivet och den sociala sfären behöver se exempel – enligt ett sekulärt sätt att efterlikna Jesus – på samarbete, ömsesidigt stöd och återhållsamhet till förmån för andra, våra bröder och systrar. Vårt sätt att leva är kärnan i en trovärdig evangelisation.

Den oöverträffade utveckling som mänskligheten har genomgått inom teknik, ekonomi och kommunikation erbjuder många möjligheter till att utplåna ojämlikheter och lindra den brist på mat, närhet, bostäder, arbete, utbildning, rättigheter, hälsa och frihet som vi möter. Vi uppfattar dessa brister som ett förnekande av något som hör till individens värdighet och samhällets rätta ordning. Dessa individuella och sociala utmaningar, som är globala

och komplexa, kräver en ny ”kreativ kärlek till nästan” (Apost. Brev. *Novo Millennio Ineunte*, n. 50), som genom att vara nära dem som lider bidrar till att hela människan får möjlighet att utvecklas och därmed är ett uttryck för Guds personliga omsorg om var och en av oss.

Den helige Josemaría betonade att ”en människa eller ett samhälle som inte reagerar på lidande eller orättvisor, och som inte försöker lindra dem, är inte en människa eller ett samhälle som kan mäta sig med kärleken i Kristi hjärta.” (*När Kristus går förbi*, nr. 167). Även i dag, med hundraårsjubileet vid horisonten erbjuds vi ”ett särskilt tillfälle att på ett personligt eller kollektivt sätt få fart på arbetet för de behövande och bli mer medvetna om dess betydelse i den helige Josemarías budskap” (Tal av Opus Deis prelat i konferensen *Be to Care*, 29/9 2022). Denna föreläsning av Fader erbjuder en

värdefull utgångspunkt för reflektion över vad en ny kreativ kärlek till nästan skulle kunna innebära.

Under de förberedelseår som ligger framför oss är det värt att reflektera över den kristna kallelsens sociala dimension, giltigheten och räckvidden i kyrkans sociallära, och över konsekvenserna av arbetets helgelse för uppbyggnaden av ett mänskligare och mer kristet samhälle. Vi kan också ställa oss frågan hur ett möjligt solidaritetsarv från detta hundraårsjubileum skulle kunna se ut, som ett konkret sätt att uttrycka vår tacksamhet över de gåvor vi har fått.

Gud gör allting nytt (Uppenbarelseboken 21:5)

”Ni unga kommer att ha en avgörande roll”, sade Fadern i sitt meddelande från den 10 juni 2021. Det är de som kommer att föra Josemarías budskap vidare in i de

hundra år som ligger framför oss. Som den helige Josemaría kunde säga: ”Allt är gjort och allt återstår att göra”.

Ungdom är inte bara ett biologiskt faktum. Det är en egenskap som kan bibehållas över tid. ”Därför ger vi inte upp. Även om vår yttre människa bryts ner förnyas vår inre människa dag för dag ” (jfr 2 Kor 4:16). Guds nåd förnyar oss om vi öppnar oss för den. Och Gud förnyar världen, allting, alla miljöer, i samarbete med kristna som vill vara ambassadörer för hans barmhärtighet. I samband med Opus Deis 25-årsjubileum uppmanade den helige Josemaría oss att ”förnya vår trohet mot den gudomliga kallelsen, för att vara glädjens och fridens såringsmän mitt i världen” (Julhälsning, december 1952). Med hundraårsjubileet några år bort kommer vi att kunna återupptäcka skönheten i den grundande karisman

och tänka på den, leva den och föra den vidare med dynamisk trohet, kreativitet och glädje i kyrkan och världen av idag, både personligen och institutionellt. På så sätt svarar vi på påven Franciskus uppmaning, som från början av sitt pontifikat har kallat oss till «en ny evangelisationsfas präglad av denna glädje» (Apostolisk uppmaning *Evangelii gaudium*, 1).

Vi anförtror vår vandring mot hundraårsjubileet åt jungfru Maria, orsaken till vår glädje, och åt den helige Josef, vår förebild för trofasthet.

[1] ”Josemaría Escrivá inrättade i Opus Dei Regionmötena eller Arbetsveckorna som ett instrument för reflektion, deltagande och lyssnande till medlemmarna i Verket.

Från första stund hade de en rådgivande karaktär och var en kanal för var och en att uttrycka sin egen åsikt om teman som rörde andan och sätten att sprida Opus Dei över hela världen” (José Luis González Gullón, ”Las semanas de trabajo en los años fundacionales”, *Studia et Documenta* 17, 2023, s. 268).

^[2] *Studia et Documenta* n. 17 (2023): 279-351.

^[3] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Cartas (II)*, Rialp (2022): Brev nr. 6.

^[4] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Cartas (I)*, Rialp (2020): Brev nr. 4.